

der Ønsker, som enhver af os maa nære. Dette gør, at vi nu kan se bort fra at stille det Krav, at der samtidig med en Aktielov bør gives en Lov om Andelsforeninger, men vi forbeholder os senere i Tiden at rejse dette Krav, vi har ikke paa nogen Maade opgivet det, og helst saa vi, at vort Ændringsforslag blev vedtaget. Jeg gør dog opmærksom paa, at skulde det blive vedtaget, vilde det kræve nogle mindre Ændringsforslag af redaktionel Art ved tredje Behandling.

Poul Rasmusen: Under Nr. 4 har jeg stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at ændre Ordene „hvorledes Værdien af det saaledes overtagne er ansat“ til „paa hvilket Grundlag Værdien heraf er ansat“. Det er min Mening dermed at udtrykke klart, at det ved et Aktieselskabs Stiftelse ikke er nok at opføre en eller anden Værdi af de Aktiver, der findes paa Aktivsiden, men at det ogsaa udtrykkelig skal anføres, hvorvidt det er en Værdi, der er fremkommet enten ved offentlig Vurdering gennem Købesummen eller ved Bestyrelsens Skøn. Det skulde glæde mig, om den Affattelse, Lovforslaget allerede har paa dette Punkt, i Virkeligheden skulde indeholde det, jeg tilsigter ved min Ændring, men det forekommer mig, at den ikke gør det tilstrækkelig klart, og derfor har jeg stillet Ændringsforslaget.

I Forbindelse hermed staaer Ændringsforslag Nr. 20, hvor det samme gælder med Hensyn til Værdiansættelse ved Status. Men der er der udtrykkelig tilføjet en Bestemmelse om, at usikre Fordringer skal opføres til deres sandsynlige Værdi og værdiløse Fordringer afskrives. Det er nemlig efter mit Skøn overordentlig nyttigt at faa den Bestemmelse ind i Lovgivningen, saa meget mere nyttigt, som efter den Praksis, der hævdes, hverken en privat Mand eller et Aktieselskab kan afskrive de Fordringer, man i og for sig mener er usolide, ja som man endogsaa faar en overvejende Formodning om i Virkeligheden er tabt, medmindre Tabet virkelig er konstateret. Hvis man nu ikke sætter en saadan Bestemmelse ind i en Aktielov, er Følgen den, at et Selskab kan lade disse Fordringer staa, indtil Tabet er konstateret, og lader de dem ikke staa, skal de betale Skat af det Beløb, der er afskrevet — saaledes er, saa vidt jeg ved, Landsoverskatteraadets Praksis. Men deri ligger jo en indirekte Opfordring fra det offentlige Side til, at Aktieselskaber, selv om Bestyrelsen erkender, at store Dele

af de Beløb, der er opførte som udestaaende Fordringer, i Virkeligheden er usolide, ja for en Del tabte, undlader at afskrive dem, idet det offentlige nægter det Ret til at gøre dette. Ja, man kan jo nok sige, at Aktieselskabet kan gøre det, for det kan saa foretage en ekstraordinær Afskrivning, men det forekommer mig, at man i meget ringe Grad tilskynder dertil, naar det er en Afskrivning, af hvilken der skal betales Skat, og det forekommer mig end ydermere, at det offentlige støtter Bestræbelserne for ikke at foretage denne Afskrivning, naar man siger: Den Afskrivning, du foretager, er skattepligtig. Jeg vil derfor meget stærkt henlede Opmærksomheden paa dette Punkt. Der er jo absolut intet tabt for det offentlige derved, for den Afskrivning, der er Tale om af en saadan Fordring, kommer jo det ene eller det andet Aar. Hvis et Selskab i Dag afskriver en Fordring paa 2000 Kr. paa Regnskabet for 1917—18, og det saa viser sig, at i Regnskabsaaret 1918—19 gaar disse 2000 Kr. ind med det fulde Beløb, saa har man ganske vist sparet Skatten for Regnskabsaaret 1917—18, men man kommer til Gængæld til at betale Skat af Beløbet i Regnskabsaaret 1918—19. Det forekommer mig derfor absolut, at et virkelig sundt og godt Regnskab bør indeholde en saadan Regel, og derfor bør Lovgivningsmagten ikke give noget som helst Fingerpeg om, at det er rigtigt ikke at foretage en saadan Afskrivning. Tværtimod, den burde snarere tilskynde dertil.

Jeg har dernæst stillet et Ændringsforslag om, hvorledes det skal gaa et Selskab, som har mindre end tre Aktionærer. Lad os tage et Eksempel: En Fader har sammen med sine to Sønner dannet et Aktieselskab med en Aktiekapital paa 1 Mill. Kr. De ejer bl. a. faste Ejendomme, som til Ejendomsskyld er ansatte til 500,000 Kr. Hvis dette Aktieselskab endnu eksisterer efter Lovens Ikrafttræden, og Faderen saa pludselig dør, og de to Sønner overtager hans Aktier, saa skal ifølge Loven dette Selskab træde i Likvidation, der skal finde Overdragelse Sted af disse faste Ejendomme, og der skal betales en Afgift af en halv Snes Tusinde Kroner. Men dette kan udmærket godt undgaas, dersom Faderen forudser dette og forærer en af sine Kontorister en Aktie paa 100 Kr., saa kan Sønnen tilsammen eje de 999,900 Kr. Naar Kontoristen blot har de 100 Kr., tilfredsstiller man Lovgivningens almindelige Regler; saa er det et Aktieselskab, der kan gaa videre. Opfordre til noget saa-